

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

BI4-1-071-676/13/13

DSO-II-071-78/13

dot. BPS/043-46-1993-MS/13

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 29.01.14.

nr. 398 podpis. *Borusewicz*

Warszawa, dnia 28.01 2014 r.

M. Giderek W. Obler
SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 30.01.14
nr. 590 podpis. *M*

Pan

Bogdan BORUSEWICZ

Marszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

W odpowiedzi na oświadczenie Pana Senatora Grzegorza Wojciechowskiego złożone na 46. posiedzeniu Senatu Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 18 grudnia 2013 r., przekazane wraz z pismem Wicemarszałek Senatu Marii Pańczyk-Pozdziej z dnia 19 grudnia 2013 r., dotyczące sprawy karnej przeciwko Maciejowi T., rozpoznanej przed Sądem Okręgowym w Lublinie, uprzejmie przedstawiam, co następuje.

Zgodnie z art. 9 i 9a § 2 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2013 r. poz. 427, z późn. zm., dalej: u.s.p.), Minister Sprawiedliwości sprawuje zewnętrzny nadzór administracyjny nad działalnością sądów, polegającą na zapewnieniu właściwego toku wewnętrznego urzędowania sądu, bezpośrednio związanego z wykonywaniem przez sąd zadań w zakresie sprawowania wymiaru sprawiedliwości. Nadzór ten dotyczy więc organizacyjnej strony funkcjonowania sądów. Czynności z zakresu nadzoru administracyjnego nie mogą wkraczać w dziedzinę, w której sędziowie są niezawiśli (art. 9b u.s.p.). Oznacza to, że Minister Sprawiedliwości nie występuje w imieniu i na rzecz stron w jakichkolwiek postępowaniach przed sądami powszechnymi i w żaden sposób nie może ingerować w toczące się ani prawomocnie zakończone postępowania sądowe oraz nie wypowiada się na temat trafności wydanych orzeczeń, ani co do głównego przedmiotu procesu, ani co do kwestii incydentalnych, która to materia jest wyłącznie domeną sądowej kontroli instancyjnej. Minister Sprawiedliwości nie posiada również uprawnień do sprawowania bieżącej ani okresowej kontroli toku postępowania w sprawach indywidualnych.

Tymczasem oświadczenie Pana Senatora Grzegorza Wojciechowskiego odwołuje się do niezakończonych prawomocnie indywidualnie oznaczonej sprawy. Już więc tylko z tego

powodu przyjąć należy, iż sprawa ta pozostaje poza zakresem kompetencji Ministra Sprawiedliwości.

Jednocześnie jednak należy zauważyć, iż w istocie wątpliwości podnoszone w oświadczeniu dotyczą zagadnienia zastosowanych w przedmiotowej sprawie środków zapobiegawczych. Zważyć przy tym należy, iż tak tymczasowe aresztowanie, jak i poręczenie majątkowe oraz poręczenie osoby godnej zaufania są przewidzianymi przez Kodeks postępowania karnego środkami prawnymi, stosowanymi w oparciu o sformalizowane przesłanki i podlegającymi stosownej procedurze kontrolnej. Jednocześnie w swoim wystąpieniu Pan Senator nie wskazuje na jakiegokolwiek uchybienia obowiązującym regulacjom prawnym, które miałyby mieć miejsce w toku trwającego postępowania. Także więc z tego powodu brak jest podstaw do zajęcia przez Ministra Sprawiedliwości stanowiska w omawianej kwestii. Natomiast informacyjnie podaję, że postanowieniem z dnia 18 grudnia 2013 r. Sąd Apelacyjny w Lublinie nie uwzględnił zażalenia oskarżonego i postanowienie o zastosowaniu wobec niego środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania utrzymał w mocy.

z powodów

z upoważnienia
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

Wojciech Hajduk
PODSEKRETARZ STANU